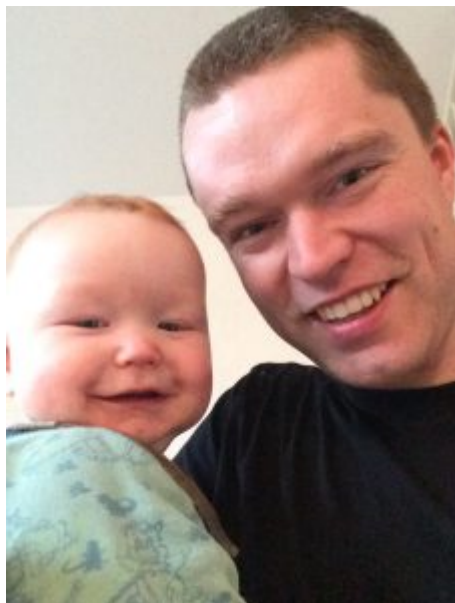

Luke 8: Thomas Winther: "Til min far"

Cato Pellegrini

Thomas Winther

"Thomas Winther har i flere år vært aktiv i dansk fandom og vært redaktør for flere numre av Himmelskibet fra foreningen Fantastik samt Science Fiction Cirkelens medlemsblad Novum. Hans eget fanzine Nyarlathotep kan downloades fra www.hplovecraft.dk. Det er blitt firet noe på aktivitetene etter han fikk barn. Thomas bruker for tiden dette bildet av seg selv og sønnen som sitt facebook profilbilde."

Novelle av Thomas Winther

"Til min far" ble første gang trykt i Magasinet Himmelskibet nr. 49.

Til T...

Det er længe siden vi to har haft kontakt, hvilket jeg kun kan beklage. Som tingene utviklede sig, så kom vi nok til et punkt, hvor der ikke rigtigt var mere at sige. Vi var, og er, simpelthen for langt fra hinanden i forhold til hvordan man opfører sig over for andre.

Jeg ville ønske, at dette brev var skrevet i et forsøg på at række ud til dig, for at vi kunne genoptage kontakten, men det er desværre ikke det der er tilfældet, for med de ting der er sket for nyligt, ser det ud til at vi er længere fra hinanden end nogensinde før.

Der var mange grunde til at jeg droppede at have kontakt med dig, på samme måde som jeg er sikker på, at du har mange grunde til at du ikke har rakt ud til mig. Da dette brev ikke er for at pege fingre, eller ensidigt liste mit syn på vores brud, så har jeg ikke tænkt mig at liste alle vores problemer, men vil fokusere på det som nu er grunden til at jeg skriver dette.

Når jeg tænker tilbage på min barndom, så var der altid en form for skærm imellem os. Om det så var en telefon eller en tablet, som du sad med, eller om det var når vi legede, og du så optog eller lige skulle tage billeder hele tiden. Billeder der ofte straks blev delt med andre på forskellige sociale

medier. Jeg har hundreder af terabyte af billeder og film fra min barndom. Faktisk så mange, at jeg flere gange har spekuleret på om du oplevede hele min barndom igennem et kamera, i stedet for reelt at være tilstede.

Som barn tænkte jeg ikke meget over at der blev taget billeder af alt, og at jeg hele tiden skulle gøre alting igen og igen, indtil du var færdig med at tage billeder, for det var jo det jeg var vant til, og jeg så jo mange af mine kammeraters forældre gøre det samme.

Jeg ved, at for din generation var de sociale medier altoverskyggende, og at det var vigtigt for jer hele tiden at følge med i hvad andre lavede, samtidig med at I hele tiden skulle dele alt der skete omkring jer. For mange i min generation var det derimod en pine.

Prøv at forestille dig, at det var dine pinligheder og 'søde' barndomsminder, der lå tilgængeligt for alle.

Det er mig og andre i min generation, som er vokset op med, at klassekammerater via simple søgninger har kunnet finde den ene pinlighed efter den anden. Det kan godt være at du syntes det var en sjov anekdote, da jeg i en alder af en 3-4 måneder sked i babybassinet til babysvømning, så de var nødt til at tømme og rengøre det. Men da jeg skulle til svømning i syvende klasse og en klassekammerat havde genfundet opslaget, så var jeg oplagt mobbeoffer. Fra da af, hver gang vi skulle i svømmehallen, faldt der gerne en bemærkning, hvilket selvsagt også er grunden til at jeg begyndte at pjække fra de timer.

Eller senere, da utallige dates enten ikke blev til noget eller hurtigt løb ud i sandet, når pigen lidt for hurtigt havde fundet alle mulige historier om mig. Eller hvor hun har spurgt ind til den ene eller den anden anekdote fra min barndom, som jeg ofte selv kun husker ud fra den tekst som du i sin tid postede. Helt galt gik det i den periode hvor jeg forsøgte at date via nettet, for da jeg jo ikke var meget for at lægge oplysninger ud om mig selv, så havde jeg kun en kort tekst liggende. Den fik mig åbenbart til at virke mystisk og spændende, men i flere tilfælde gjorde det også blot at potentielle dates kørte min profil igennem de søgeværktøjer, som kunne indsamle alle data om en person ud fra bl.a. ansigtsgenkendelse, og vi var så tilbage ved de mange pinlige posts. De der blev interesseret på grund af dem, og syntes at jeg lød sjov og underholdende, blev så skræmt bort når de mødte mig og fandt ud af hvor meget jeg tog afstand fra at alle disse ting var lagt ud om mig.

Jeg har utallige eksempler på gange, hvor jeg har været irriteret, eller er endt i mærkelige situationer på grund af din hang til at skulle udbasunere alt til alle hele tiden.

I skolen blev vi undervist i hvordan man bør opføre sig på internettet og blev advaret om, at man skulle tænke over, at de oplysninger der først er kommet på nettet, er meget svære at slippe af med igen. Dette var en undervisning, jeg ville have ønsket du havde deltaget i.

Jeg ved, at jeg i begyndelsen af mine teenageår bad dig om at holde op med at poste om mig. Du argumenterede med at mange venner og familiemedlemmer satte stor pris på at følge det du skrev om mig. Jeg husker det som om du gik med på at tænke mere over, hvilke ting du ville skrive om mig. Men det var en stakket frist, for snart skrev du lige så meget som tidligere.

Det var nok omkring min konfirmation, at jeg virkelig begyndte at spekulere på konsekvenserne af alle de informationer, du havde placeret om mig på nettet, og hvilket forhold du havde til dem.

Du havde lavet utallige posts om mig på din Facebook-væg, men jeg blev noget overrasket over den 'gave' du gav mig til konfirmationen. Jeg ved da godt, at du mente det var en stor gave du gav mig, da du under din tale til mig overdrog mig en Facebook-profil, med en meget udførlig opdateret timeline, som du stort set fra min fødsel havde opdateret i mit navn. Her var tusindvis af billeder, og

poster som var skrevet, som om det var mig der havde skrevet dem. Det var selvfølgelig først senere, at omfanget af denne profil gik op for mig, for til 'overdragelsen' til festen, tog jeg det mest som et spøgefuldt indslag.

Som nævnt, så havde jeg allerede oplevet nogle af bagsiderne ved din overdrevne brug af de sociale medier, noget du havde været blind for. Jeg tror aldrig rigtigt vi kom os over den konfrontation der kom mellem os. Du mente, du havde brugt fjorten år på at opbygge en gave til mig, men det du reelt havde gjort, var at forære hele min barndom til en amerikansk internetmillionær. Jeg tror det illustrerede, at du levede i en virtuel verden, mens jeg i samme ombæring blev endnu fastere besluttet på at leve og opleve den virkelige verden.

Jeg gjorde hvad jeg kunne, for at slette Facebook-profilen. Som det dog har vist sig i flere tilfælde, så kan man stort set ikke gøre andet, end at slette adgangen til den, mens oplysningerne bliver i databaserne. Det var selvfølgelig først meget senere, at det gik op for mig at alt ikke var slettet, for jeg gik og troede at alt var væk da jeg nedlagde profilen.

Er der noget at sige til, at mange i min generation gik den modsatte vej og droppede at skulle poste alt hele tiden? Omvendt så har vi alle profiler på alle de forskellige sociale medier, men det er mere for at overvåge hvad andre lægger ud om os. Der er da også opblomstret en mindre industri, hvor man betaler tjenester for hele tiden at overvåge de sociale medier for at finde hvad der måtte være lagt op om en.

Disse tjenester har så givet bagslag for mange, for det var de færreste der opdagede at man ved at bruge dem, faktisk gav dem lov til at indsamle og opbevare al den data de fandt. Det blev præsenteret som værende noget de skulle bruge for at blive bedre til at sætte deres søgeparametre, men lige pludseligt så var der bare endnu et firma som vidste alt om en.

Selv har jeg aldrig benyttet disse tjenester, for efter mine erfaringer, med alt det der blev postet om mig igennem min barndom, så er jeg blevet meget opmærksom på alt, hvad jeg siger ja til på nettet. Dette tænker jeg ikke kommer som en overraskelse for dig, men jeg har bare brug for at tydeliggøre, at jeg er meget opmærksom på ikke at godkende, at der indsamles oplysninger om mig.

Det leder mig nu frem til Avatar.com. Efterhånden som det ene sociale medie stod i kø for at afløse det næste, så gik der alligevel lang tid før der virkeligt kom noget nyt der kunne overtage førerplaceringen. Mens mange af de andre tjenester blot var forskellige udgaver af samme funktionaliteter, der blot var rettet imod forskellige målgrupper, så var Avatar.com noget helt nyt. Jeg ved godt at Avatar.com er det store hit lige nu, og det er da også meget sødt når folk bruger denne nye tjeneste til at bygge en virtuel kopi eller avatar af sig selv ved at tillade tjenesten at indsamle oplysninger fra alle deres sociale medier og andre profildata. Jeg er dog noget betænkelig ved den.

Jeg har set mange af de eksempler, der har været fremme i medierne, og lige så imponerende teknologien er, lige så bekymrende er den da også. Og ja, det er da imponerende når de lader deres software gennemtreffe internettet og de sociale medier omkring en politiker, for så efterfølgende at stille de samme spørgsmål til både politikerens og dennes avatar, hvor man så kan se hvor ens de svarer, både i indhold og ordvalg.

Jeg ved godt at nogen synes det er sødt, når virtuelle celebrities opbygges ved at fans uploader billeder, og poster tekster, som systemet så bruger til at udvikle en kunstig personlighed. Det er dog bestemt bekymrende, når fans begynder at være så dedikerede omkring disse virtuelle berømtheder, at de kan finde på at gøre skade på de, der lægger ting op, der gør at 'personen' udvikler sig i en retning de ikke bryder sig om. Jeg læste for nyligt om en større massedemonstration ude foran en

radioværts studie, da denne havde opfordret til at lytterne lagde forskellige posts ud på deres sider, omkring den virtuelle celebrity der har fået navnet Buster Friendly. Dette forstyrrede det datamateriale som fans majsommeligt havde opbygget for at skabe deres virtuelle idol og resulterede i at denne virtuelle berømtthed markant skiftede personlighed. Der havde både været slagsmål og anholdelser til demonstrationen, og radioværten måtte i en periode gå under jorden. Noget der virkelig viser hvor forskruet nogle folk er, og hvor meget de trænger til at komme ud i den virkelige verden.

Et kort øjeblik var jeg da også fascineret, når man forsøgte at genskabe afdøde mennesker via avatars, ved at uploade alt den data man har om dem. Jeg tror bare at folk har det med at glemme, at det at et program behandler al den information de måtte have om f.eks. filosofen Søren Kierkegaard, ikke gør at den virtuelle instans de kommer til at tale med på nogen måde er andet end en flad gengivelse, som man ikke kan bruge til at finde yderligere sider af hans forfatterskab, tanker eller filosofier.

Jeg har også læst flere rørende historier om folk, der har skabt avatars af afdøde kære, for på den måde at skabe muligheden for enten at fortsætte en form for kontakt, eller hvis der har været tale om pludselige dødsfald, så derigennem at kunne få en form for sorgbearbejdelse og afslutning. Sorg får folk til at gøre mærkelige ting, og jeg skal hverken være den der fordømmer eller ryster på hovedet af dette, jeg kan blot undres.

I lang tid var dette noget jeg blot undrende fulgte fra sidelinjen. Jeg kunne aldrig finde på selv at bygge en avatar. Det kom derfor som en stor overraskelse, da en kollega forleden fortalte at han havde sat sin avatar til at tale med en avatar der byggede på mig, og han "føjte at han lærte nye sider af mig at kende" gennem samtalen. Jeg sagde selvfølgelig at det måtte være en fejl, og blev derfor meget overrasket da han præsenterede mig for min avatar.

Nu er udviklerne jo smarte, så man kan ikke få oplyst, hvem der har stået for at opbygge avataren, og det er kun hvis man har passwordet, at man kan komme ind og se hvilke oplysninger der er blevet indsamlet, og derved ligger til grund for den 'personlighed' der er blevet opbygget.

Jeg har hørt om nogle der har opbygget avatars i had, for at udstille andre, eller nogle der har plantet bevidst falsk data i de medier der indsamles fra, og derved har kunnet ødelægge og mobbe andre. Jeg har dog ikke kunnet komme på nogen som skulle have noget imod mig, så den vinkel lagde jeg hurtigt i graven.

Jeg spekulerede meget på hvem der stod bag denne kopi af mig, men jeg kendte jo egentligt godt svaret, jeg ville bare gerne undgå at erkende det.

Sammenhængen gik for alvor op for mig, da jeg læste at firmaet Greystone, der står bag Avatar.com, havde opkøbt Facebook. På din tid havde man næppe forestillet sig at nogen ville have råd til at købe Facebook, men selvom Facebook stadig er stor i dag, så er det også stadig de samme mennesker som bruger den. Det betyder at det i dag er en platform for forældre og bedsteforældre, for alle unge er flyttet videre, og her senest er Greystones Avatar.com det største.

Med opkøbet har Avatar.com lige pludselig adgang til alle informationer som du har lagt ud om min barndom, både på din egen profil og i den du lavede for mig. Det eneste det har krævet at lave avataren, er at der er en som har vidst at disse informationer har været der, eller som har lagt dem ind igen. I begge scenarier ser jeg kun at det kan være dig der står bag.

Jeg tænker at du i din ensomhed stadig ikke tør prøve at genoptage kontakten til mig din søn og derfor har fået oprettet denne avatar af mig i stedet og derigennem kan bilde dig selv ind at vi har

kontakt igen. Det er så en 'søn'" som du har kunnet præge ved kun lægge de ekstra oplysninger ind der understøtter din side af sagen.

Jeg overvejede, om jeg skulle gå igennem retssystemet for at sikre at data bliver slettet, men tænkte dog, at selvom det vil være Avatar.com jeg ville skulle rette et sådan søgsmål imod, så ville det komme til at blive en sag imellem far og søn. Dette vil være noget som jeg frygter medierne vil elske og jeg vil hade. Jeg har heller ikke noget behov at skulle slæbe os begge igennem retssystemet. En anden grund til at denne tilgang også blev droppet, er at jeg kun har meget ringe tiltro til at det rent faktisk ville hjælpe noget, for lige så hurtigt som de evt. vil blive dømt til at slette data på en server, vil de data dukke op på en anden server.

Jeg overvejede, om jeg skulle bruge samme taktik som radioværten, der ødelade en avatar ved at poste alt muligt mærkeligt, som blev inddraget i den. Alle siger at avatars ikke rummer mere intelligens end hvad der lægges ind i dem, så jeg kunne poste data i mit navn, der ville sørge for at avataren også tog afstand fra dig. Dette vurderer jeg dog kun vil optrappe konflikten imellem os, hvilket jeg ikke har behov for, eller ønsker at bruge energi på.

Min henstilling til dig er derfor om jeg kan få dig til at nedlægge denne avatar, i mit håb om at alle disse data så kan få lov til blot at ligge ubrugte hen i de enorme datacentre, i stedet for at de skal bruges til at skabe en dårlig kopi af mig, en kopi som jeg ingen kontrol har over. Og så vil jeg opfordre dig til at hvis du føler et behov for at nærme dig din søn igen, at du så kontakter mig in real life, hvorfra vi så kan begynde at arbejde med de forskellige ting der har holdt os adskilt. Inden en sådan kontakt kan komme på tale, forventer jeg at du viser at du respekterer min holdning og at du sletter avataren af mig igen og afholder dig fra nogensinde at lægge data om mig ud på nettet igen.

Jeg håber at mit brev ikke kommer til at skabe yderligere splid imellem os, men gør at vi måske kan nærme os hinanden igen, så jeg en dag kan sende dig et billede af dit barnebarn, uden at jeg skal frygte for at det bliver delt med hele verden.

Hilsen din søn

B...